

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap

Megjelenik Csáktornyán hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Table with subscription rates: Egyszerre 4 ft, Félévre 8 u, Negyedévre 1 u. Egyes szám 10 kr.

Hirdetők és előfizetők: Budapest: Goldberger A. Y. hird. irod. Buda: Schalek H., Dukas M., Oppel A. és Daube G. L. és társai. Frankfurt a. M.: Daube G. L. és társai.

Nyitótér petőcsora 10 kr.

Szerkesztőségi iroda: Fischel Fülöp könyvnyomdája helyiségében. Szerkesztővel értekezni lehet: Hétfőn, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton. ... Kiadóhivatal: Fischel Fülöp könyvnyomdája Csáktornyán. ... Hirdetések jutányosan számítanak.

A koleráról.

A kolera szedi áldozatait. Mura-köz minden időben kikérte a borzasztó betegség, félt tehát okunk nincs, de elővigyázóknak lenni kötelességünk. Azért nem lesz időszertelem egy orvosi kitűnésség által írt oktatás közléni. A nép vezetői vannak hivatalra figyeli s szükség esetén a népek segítségére lenni, előzetesen pedig a betegség tüneteit, az óvintézkedéseket s teendőket a népek megmagyarázni.

I. Tünetek.

A kolera mindenekelőtt hasmenéssel kezdődik. Néha egy-két napig más tünet nem is mutatkozik. Ez az úgynevezett intő hasmenés. De gyakran már egy két óra múlva következnek ezen egészen fájdalommal és könnyűnek látszó megbetegedésre a hányás és egyidejűleg beállnak a görcsök különösen a lábikrába. Az ürülék kezdetben sárga, a hányadék epével festett szürkű, később mindegyik szürke rizs-leves színi és alakú lesz. Ha még hozzá vesszük az étég szomjúságot és a huyképződés megszűnését, biztosan felismerhetjük a kolérát.

II. Óvintézkedések.

A kolera ellen legelőbb védekezés: a tisztaság, különösen a lakószobákban és udvarban. Szükséges tehát közeledő járványkor a szobákat gyakran szellőztetni és az udvaron semmielke szemelt, legkevésbé rohádó állati maradványokat megüni nem szabad.

Az étekezés legyen mértékletes, kerülendő azonban minden étel, amely hasmenést előidézhethet, mint: éretlen, de még érett gyümölcs is, uorka, dinnye és salátafélék. Ide tartoznak a zsíros anyagok is.

A ruházat legyen a hőmérséknek megfelelő, úgy, hogy hűvös éjjeleken a testet a meghűléstől megvédelmezze.

III. Teendők.

A kolera a legveszélyesebb járványok egyike. Nem szabad tehát addig várniuk, míg minden jelensége kifejlődik, hanem már az első intő hasmenés kezdetén azonnal a legközelebbi orvoshoz folyamodni szükséges. Addig is, míg segítség érkezik, a beteget azonnal ágyra kell fektetni, hasára hideg borogatást akni a lábikrákat általában ahol csak görcsök mutatkoznak, flannel vagy posztódarabokkal dörzsölni. Ezenkívül a szomjúság ellen nagy mennyiségű vizet adni nem szabad, mert ez csak a hányást fokozná, hanem csupán, csakis jégdarabokkal lenyelése engedhető meg a szomjúság enyhítésére.

Czészertől még az ilyen betegeknek belsőleg egy-két csésze szifki, mely néhány helyen pipérének is nevezetik — borsos menta és baróka vagy gyalogfenyő boggyóból készült meleg forrázatot adni, amelybe még egy-két kanál rumot vagy pálinkát is önthetünk. Ha emellett a kezek és lábak mégis hidegülnének, akkor ezek mellé melegített tejtől és meleg vízzel teleöntött palackok — övegedények teendők.

Mindez folytatandó, míg az orvos megérkezik.

A kolérás betegek látogatni nem szabad. Ezeknek ürületeit előre elkészített gödröbe szabad csak önteni és sohasem a szabadba vagy nem fertőtlenített árnyékszékekbe és trágyahalmokra, mert ezáltal a kolera leginkább terjesztetnek az egészségesek között.

Elmulaszthatlan kötelessége a beteget ápolóknak, mielőtt ezen ürületek kivételének, azt fertőtleníteni és úgy, hogy mind a hányadék, mind a béltürelék azonnal valamely fertőtlenítő anyaggal kevertessék. Ilyen anyag minden község bíránál kellő utmutatással együtt, ingyen kapható.

Különbön legveszélyesebb fertőtlenítésként carbol-savat használni, és pedig úgy, hogy fél kilo carbol-savra tíz liter vizet öntünk. Ezen vízzel kevertetjük az ürületeket, mosatjuk azonnal a beteg által bepiszkolt ruhaneműeket, az ágyat, és a padlót vagy földet, a hóvá csak legcsekélyebb váladék is jutott a beteg testből.

Carbol-sav helyett használható a carbolmentis, az ebből legalább is 3 - 4-szer annyit szükséges venni mint a carbol-savból, tehát 2 kilót 10 liter vízre.

Alkalmazhatni még a vasglicizot, fél kilo vasglicizra 5 liter vizet véve. Mindenesetre a kolera-betegedést bejelentendő azonnal a bírónál és a legközelebbi orvosnál, ki a beteg további kezeléséről, valamint a lakás és környezet fertőtlenítéséről és minden további szükséges óvintézkedésről gondoskodik.

NYILT LEVÉL A SZERKESZTŐHÖZ.

Periákon 1886. július hó 28-án

T. Szerkesztő ur!

A kedveszőlőn lakó svájconok miatt elköltözökni vagyok kénytelen, mely indokból is az ügyvédi ügykötésed itt aug. hó 20-án végleg felhagyok, s azt új székhelyemen Nezsiderben (Mosony) m. fogom folytatni. Erről T. szerkesztő urat értesíteni kíván, tam, hogy egyrészt, mint reggeli jó ismerőstől jelen soraim által becsul venni alkalom nyílik, másrészt pedig, hogy kikerülően a nagy időt igénylő magán utu értesítéseket a nagy érdemi közönség iránt taplalt hálaomat és kötelezettségetem nagyrabesült támogatásért — nyilvánosan leróhasam és ekként elejét vegyem a jelenlegi elfoglaltságomból netán eredhető figyelemtelenség vádnak.

Mindenek előtt tehát kívánom, hogy az ég ezerszeres általa kísérje szerkesztő urat az élet rögis ósvenyén, adjon az Isten jó egészségét és kitartást az adott viszonyok közt valóban nehéz, de hivatásszerű szóp vallathoz, minek különben eddigelőre elért eredménye is elege biztosítani látszik a "széklet", s majdan ha ez bekövetkezik, szintelen kérem egy pillanatot jó új szívetlő tavozó régi ismerős emlékenek, ki önnök akkor talán legnagyobb irigye leend, de csak azért, mert nem lehet ósztályostása a honfői kötelesség tapintatos leróvása által nyert hervadhatlan koszorúnak. Pedig szíves tettem volna én is valamit, s a legnagyobb készséggel járultam volna tevőleges alakban is a szent célhoz, de a viszonyok engem hallgatásra kárhoztattak, s így csak forró öbajtsommal járulhattam ahhoz: de mivel enniben mégis részese voltam a megkezdett nagy műnek, mindenkor lelki megnyugvással gondolok vissza Muraközre, ha lakosságának boldogságáról hallok említést, s ha lakóinak ajakáról hallhatom tiszta onzelen szívűből fakadó eme óhaját: "Isten éltesse a magyar hazát, Isten éltesse a magyart." És e tekintetben meggyőződésem az, hogy ez T. Szerkesztő Ur fáradságtalan és tapintatos ügybuzgóságának leend leg-alább is egy igen nagy részben édes gyümölcse.

Ennek előrebocsátása után legyen szíves szerkesztő ur megengedni, hogy ezuttal a nagyérdemű közönség szives partfogásáért is legmelyebb köszönetemmel kifejezést ad-hassak, s egyuttal, hogy értesíthessem t. ügyfeleimet arról, hogy a mennyiben az általam vitt peres, vagy perenkívüli ügyekben a további képviselőiről való lemondásomról tölem magán utu értesítést nem nyernek annyiban a képviselőit tovább viednem; továbbá hogy a mennyiben pedig ügyfeleim vannak meg tölem viszonyaim

változta miatt a képviselői jogosultságot, annyiban pedig én kérem az illetéket, h. gy ebbeli elhatározásokról engem lehetőleg aug. 20-ig írásbelleg értesítsenek. mégis, hogy akik közölők velem meg itt Perlakon lemondásom kivárván, azok is színtőn a fenti záros határidő alatt írodásban megjelenni szükségesnek.

Végül ezen alkalommal közüdomásra hozom, hogy aug. hó 20-án d. u. 2 órákor jurszevezi hívtelenem nyilvános és önkényes ár terest kívánok tartani, mely alkalommal számosab szobabútorozatot, próbó gazdasági eszközöket, marhákot, lovakat, sertéseket, koskákat, gabonát, szénát, száraz neműeket stb. fogok közönség fizetésnek feltétele mellett árverés alá bocsátani.

Ezek után pedig magamat a Szerkesztő Ur további nemes hujlaimba ajánlva, kérem a jószágos Isten végnéküli áldását Muraköz ki indultu közönségére azon kijelentésem kapcsán, hogy édes emlékeim talán örök időkre fogják gyötörni fájdalommal telit tavozó szívemet, s ezzel maradtam hazafüti földözletem nyilvánítás mellett a Tekintetes S. szerkesztő urnak

aláírtas szolgája Dr. Tersánczy Gyula ügyvéd.

Sajnálattal érte-ölünk dr. Tersánczy Gyula jelesen képzett ügyvéd ur s lapunk szives munkatársának távozásáról s fájdalommal közöljük búcsúleveleit. Reánk nézve hízelgő sorait köszönjük, azon megjegy zessel, hogy még a kezdet nehézségeivel küzdve, nem érdemeljük meg a reánk pazarolt dícséreteit. A jóakaratu és hazafias támogatásért fogadjuk a helyen háas köszönetünket s legyen meggyőződve, hogy ha valamikor hazafias és emberbaráti törekvésünknek sikere lesz, de ha nem is lesz, halásan vessük szívünkbe mindazok nevet. — s így önet is — akik bár egy porzeméket is igyekeztek járulni ahoz jó ügyhez, amelynek szolgálatába cselekedtünk szegődött. Kívánom T. ügyvéd urnak, hogy új állomásán találja meg mindazt, amit Muraközben nem sikerült találnia! Legyen megelégedett és boldog s boldogság közepeket gondoljon nála-néha a határon küző muraköziekre. Az ég áldja meg ügyvéd urat!

S z k.

CSARNOK.

„Saison morte“

Miről nem zengett már az ének, mióta lant, és dudu szól! Boldogul! lelejtetheti dalnokunk, ki nyugodtan, báborin! an! alszod örök álmokat a havai sírkertben, mily egyszerű ékeszölással jellemzendő a pár szóval korunk mindenódaságát, kutató szellemét, mely a mikroskop segítségével kikeresi a baci-cusokat, hogy rájuk kötetekre terjedő tanulmányokat írjon, mely lelkésülve az utolsó utifüven, hymusokban zengi el annak tökélyét s — stb. stb.

De hát miről is nem zengett már az ének! Hisz az a bajom én nekem is! Valami ellenállhatlan virg íróasztalomhoz vonz, erőt veszt rajtam az irgí viszketegegy, írom kell, de mit? Hisz miről nem stb. stb. ... Véletlenül kitéinket az ablakon, hátha az utcan ragadja meg valami figyelmemet. De az a valami egy kifejezésbe foglalható össze: Por, tédg érő pcr. Az Árpádkorból lenmaradt egyetlen írásbeli emléken előforduló: bizony por és chomuv vagyunk, talán soha soha nem hatott ránk olyan közvetlen felelőmergerjesztő valósággal, mint ennek a portengernek a szemlése. Feltekinet az ég... Az ur kék színével mosolyg kinjainak, és még biztatja a napot, hogy még azt a 29 lakos árnyeket is novája legalább 4. 5 graduskal. Egyetlen felhőcske sincs rajta, mely reményi nyulana: hogy ejo egy jobb kor, mely után tovább imádság epedez szaz-zerek ajakán

Minden jó felülről jó, de minékünk van okunk a bős és mondasán kétekedni. Több reményességel kacsingatunk a föld melletti fúzóit-szertára, melyben a nem regiben vasárelly hydrophor van elhelyezve. Az illőkére hatóság burgalmás és figyelmek ki fog bizonyára terjedni és néklözölhetlen tenyezőre is. A hidról jut eszembe egyéb is. Amint a minap átmentem rajta, tekintet

tem véletlenül az árokra esett, de a körül-mény híján is egy másik érzékszermemmel, az orrommal t. is észrevettem volna, mi megy vége odalent. Egy időig-meddig kiszáradt mosár, melynek ligázócsései ele-gendők, hogy az embert elriasszák a környékétől, egy kanálból kiömlő valami te-ketés tűzős folyadékmal gyarapodva valósá-gos pokolhanya Most, midőn a cholera azelő néhány száz mérföldnyire tőlünk azelő áldozatait, midőn ugyszólvá: Hannibal ante portas nem volna legsürgösb feladata a kompetens köröknek, e bajon legalább némileg enyhíteni? A közeli Varszadon volt né-hány nappal ezelőtől dolgom Áthaló carbol-sav utcaszertete. tanusodik, hogy ott meg-tették a preventív rendezhalályokat az emle-ges veszély megállására vagy legalább enyhíté-sére. S Varszad tőlünk alig másfélóra! Videant consules! De akaratlantul így fele-tett gondolatim menete. Beszélők egyéb-ről! A minap megesszt egy közeli helyénben, hogy az odavaló jegyző, midőn egész nap a tékálitáson el volt foglalva, kényelmes otthonában pihente ki a nap vesződéleit. Előlvasta a hírlapot, annak is csak azt a részét, mely a fümei kolera híreket tartal-mazta, s egyszerre úgy veszi észre, hogy nála is kolérikus tünetek jelentkeznek. Le-feküdt a lehető legnagyobb zárdalomban, és meggyőző a feleségének, hogy fiatal korá-ban viszonya volt egy szakácsnéval, s hogy e viszonynak lett is következménye. Végül bocsánataért eszedett a szegény haladkó.

Soha — felelt a megremült, szerelmé-ben csatlakozott menyecske, s durcszasan hátat fordít a keservesen nyoszörgőnek ... Másnap a jegyző csakugyan ... feigőgyült, s most bizonyosan bánja, hogy idő előtt valotta meg veszedelmes, kényes titkát. Egy másik eset sem tünteti fel jobban a férfiak hüségét. Jó napot Aesculap, nem látta erre menni ömet? Nem én! Ugy tudom, hogy N-ékhez megy visítbe eredelem. — Ha meg látod, mond neki, hogy sürgős dolgom van B falun az ispanéknál, nem is várjon vacsora-haza. Hisz nekem megvalhatom, édes barátom, tulajdonképen nem is B be megyek, hanem C-ben van rendez ... vus om avval, a szíves czicuzskával. De el ne árulj kopé!

Nem is ártulom el, de neki sem mondat meg mai napig, hogy a felesége nem ment visítbe N-ékhez, hanem a mint az én jó barátom elűnt, egy szőke fiatal ur került elő az utcaszorkából, s midőn egy pár percig rekognoscizott a szép asszony háza körül, befordult.

Hogy az a piros szalag előbb is ott volt-e az ablakban, és hogy egyáltalán mily jelentősége volt, arra megtelemi igazán nem tudok.

De majd ha idők múltával erről a do-logról is szerez tudomást a közönség, (de mi maradtak nálunk titokban!) nem fogok csodálkozni rajta, hanem esembe fog jutni a mit e sorok elején czitaltam, hogy!

„Hát miről (is) nem zengett már ének! Mióta lant és dudu szól — és mióta az emberek szeretnek a más bajával foglalkozni.“

Aesculap.

H I R E K.

— A csáktornyai egyleti kisdévdő-íntézet záróviszsgálata t. hó 31-én tartatott meg. Az érdeklődés a közönség részéről oly nagy volt, hogy a megtekintés tág terem nem bírta befogadni a vendégeket. Száznál jóval több elégedőt számláltak össze. A vizsgálat az elnököt távolléteben Wollak Reszó ügyvéd ur, választmányi tag nyitotta meg s fejezte be magvas szavakkal, melyekben a közönségnek m e l e g érdeklőseirt közönszemet mondott, s az övönöknek. Molnár Mari kisasszonyak jól megérdemelt elismerését fejezte ki a szőlők nevében. Valóban megépült volt a földbeli alg kilászó apróság bátorsága s ügyessége a játszásban, ének-lésben, szavaltásban. Amit a közönség a szé-pen fejeztített teremben 2. 3 óra alatt látott s hallott, eljellelhetlen benyomást gyarokorolt re. Aztán ami a fő, minden kizárólag magyarul ment. A legelső gyermek nem magyar siku szőlők gyermeke s mint ilyen, amit otthon szüleitől nem tanulhatott meg, azt, t. i. a magyar nyelvet, jászava 1 év alatt az ovódban elsajátította. Csak az kár, hogy leginkább a tehetsébb, uri szőlők gyermekeit részesíteték a kisdévdővő áldá-

saiban, mig a szegényebb iparos gyermekek meg voltak fosztva attól. Ezen kellene segíteni minél előbb. A vizsgálat alatt is, nem egy személtől hallottunk e tekintetben indokolt megjegyzéseket. Csakugyan az utczaparában járó szegénysorsú kisdeteknek nagyobb szükségük volna a 6 órány helyettesítő óvónőre a személtőljórőnek megfelelő tagítására, kedélyvilágának művelésére, mint az urali gyermekeknek, akik ugyis eleget át, hall, személt zsellemi fejlődésé előnyére a szülői háznál s testi fejlődésének előnyére elég gondos ápolásban részesül otthon. Nyissa ki a város s a derék választmány minden szegény gyermek előtt a kisdetők által, nagyon nem esoit fog művelni! A kisdetődöt 40 fu- és 50 leánygymek látogatta. Az irüzetet ez évi jövedelme állam-székiyöl, egyéni tag-sági s a kisdetekért fizetett díjyöl, ből 1 2 évi bányával 1000 frt. A város a intézet céljaira egy telket s házat aján-dékozott, amelyet a kisdetődök egybesít az inté-ző czéjájának megteleitőn átalakítottak.

— **Versenykézés volt** m. hó 31-én Csáktornya a Szeivert vendéglő tekepányán. Hat díj volt kitűzve, az első 28 frt értéket képviselő Nyertesek lettek: I. Heinrich Lepold 19. II. Morandini Valent 18. III. Rhédy Ferenc 18. IV. Morandini Valent 18. V. Mozes Bernát 16. VI. Kohn Vilmos 16 egysegit.

— **Egy szegény beliczai** asszonyt egy helybeli kereskedő, minden indokolt ok nélkül oly brutális módon dobott ki beliczai-ból f. hó 4-én, hogy a szegény asszony sulyos sérülést szenvedett s a gyors orvosi segélynek köszönhető, hogy el nem vérzett. Több oldalról szállítottunk el. Nyilvános-ságra hozni e tény. Meggyőződésünk annak valószínűsége, kötelességünknek tartjuk ezt meg is tenni. A nevet elhallgattuk mert 50 frttal, melyet a megsejltnek ajánlott fel az illető kereskedő jóvá igyekezett tenni em-bertelen eszelekedéttel. Ez esetből kifolyólag megfigyezzük, hogy Csáktornyan sok botban dival az, hogy az ugynevezett „parasztaít”, akiknek véres kezemenkajóiból élnek mind-annyan, nem a legszebb módon bántanak Nem csejünk s nem is vagyunk hivatala tanácsot kat adni e tekintetben, de kérjük az illető-ket, tekintsek saját érdekükben azt a szegény hátramaradt murakói földmívelőt emberbarátságnak aki végre is az alkuvásnál Bem oly ügyes s különben is a sok minden-lejre teher miatt bizonylan a kabatos ember irányában s emelőgva nem e-csoda, hogy ő

is öntentartási ösztönénél fogva, néha-néha furfanghoz folyamodik.

— **Mult szamunkban közölt** rász-kánizási iskolai vizsgálatról még a következőket írják lapunknak: A rász-kánizási ala-lami népiskolában július hó 27-én tartottak meg az évi zárvizsga. A két alkalmazott tanító ur nemes hivatásának tudatában, a legnagyobb lelkiismerettel felelt meg szent kötelességének; a nagy siker, melyet fáradozásaik eredményeztek, nyilván arról győztek meg a jelen volt tanúgy barátokat hogy a népevelés, különösen pedig a magyar nyelvnek a horvát ajkuk között való lehető-gy gyors és alapos elterjesztése és meg-honosítása s ezek alapján a háza felvirágoz-tása vala egyedül s fő czéjűk. Minden felelet s higgadt előadás s szorgalom melletti szabotosságot, értelmességét, a hazai nyelv iránt tapált előszeretettel s annak el-sajjantására való hajlamot és készséget áruit el. A kisebb tanulóknak folyékony, ugy magyar, mint horvát nyelven való tiszta ki-efjesés mondatsai, a felsőbb osztálybelieknek szék és mondatsai elemzése, a magyar szö-vegnek horvatra való fordítása, értelmgya-korlatok és szavallataik megozafolái látsának az hogy horvát ajkuk. A szántam, földrajz s egészsegban megteleitő elemi ismeretnek s egészsegban a gyermekek tanulási kedvét mutatták. A kéziparnak kis kivételben kiállít-ott mindennemű példányai a növendőkök ügyességének, a rajzok pedig azoknak a szép iránt való érdegsének tanúsáit. Azon-nemcsak a váskozásokat felülmúló, hanem igen is nagy eredmény volt oka ama, meghatóságban nyilatkozott általános örömeink, mely tető-pontjait erre akkor, midőn tek. Franciesz Károly szolgabíró ur az iskolások gondnok-ságához s különösen a tanító urhoz intézett lelkes beszédeiben az önzetlen s hazafias fáradozástet köszönetének kifejezését adott. Bő volt az aratás mi jó munkát és vetést tételez fel. Jelenvolt az iskolásköt gondnok-ság, több tanúgybarát s szülő.

— **A-Domboruról** írja lapunkt. bará-tja, a következők sorokat: Heeszes lapja száma szeretnék egy kis újsággal szolgálni, mert már rég nem hallottuk A.-Domboruról. Ez pedig a következő: Tudvaleitő do-log, hogy itt Hirschler Lipót fakeskedő ur családijával kikeresztelkedett meg tavaly, és mindez ideig csak a keresztség szentségét bírta, de igyekezetevel és forró óhajánál fogva már ez év aug. 1-én vagyis múlt vasárnap két serdülő fiával együtt felvette a gnyás

szentségét is. Fiainak mult év októbertől a helybeli fötanító ur nyújtta a keresztény vallás oktatását, a kik is már ez évi június havában Nagy-Kánizsán a hitanyi vizsgát 4-ik osztályban jelenen kiállottak édes aty-jukat pedig a helybeli plébános ur oktatta a vallásban. Fárakelti n-cpnek nagy lejt; épülését nézte a történetek, midőn látták, hogy tanítóikkal öltök a penitenciazár. társ szentségét az átkar előtt terdelve fel-vettek. — Szomorú újsággal is a zolgáhatók — Midőn a fent iri közleményemmet befejeztem, illetőleg elakarom küldeni, delután fél 3 óra volt, megkondul-tak a harangok, jelezve a tízrészt, mely közvelen az iskola szomszédságában egy pajta kigyúdulásával kezdődött de a nagy hőség és szárazság következtében hibetelen gyorsasággal terjedt tovább ugy, hogy két percz alatt vagy 7 lakóház 15 mellékpéltet és 10 kukoricázak állott lángokban. Két fecskevédő háiban igyekezttük az ég épületeket megmenteni és csak arra letttük utalva, hogy a távolbál levő épületeket fecske-zendttük és így sikerült a tűz lokalizálni, mire a szomszéd községekből is érkeztek fecskeködo, u. m. A.-Vidoveczról az első mely fecskeködo oly ponton helyezkedett el a hol a legnagyob volt a veszély. utána jött a kottoryi ... szt.-máriai s tégrádi derek túzótság ... de még a kuzminecz (horvátorsz.) túzóttok is megjelentek, akik ugyancsak dolgoztak és csakis ezen ügyes erőnek köszönhető, hogy behálhatan veszély és pusztítás ellen községünket, mert nyoje nagy és több kisebb fecskeködo működtek és mondhatom mint a helybeliek mint a vlem-ekiek emberfeletti erőt fejtettek ki az ellen meglekezésében. Tovább nem folytathatom e szomorú eseményt, mely közönségünket ismét arra figyelmezteti, hogy a túzóttok intézményt tegye napi kérdésé és hiszem is, hogy ez eset megfogja valósnian a rég ohajott túzóttóság A.-Domborur.

— **A perliaki „Társaskör”** által e hó elején tartottak, a zavargó idő miatt kevés sikerrel igyri mulatság reményben felült volt. Az idő a mulatság napján folyton borús s tartós esőt igyér volt. — Delelőtt két ízben is esett, ami delután ismétlődött, még nyje órákor, midőn a mulatságunk kezdődnie kellett volna, jávában esett, de minthogy a talaj elég száraz volt ahhoz, hogy egy könnyen lágyra ne ázsek a mulatság még mindig nem vált megtarthatanná, s a vendégek a lassu eszjes daczára, folyton hatat-ak ki Ottok felé. Ót óra körül kezdett

derüni, de nem csak az idő, hanem a szabad és a kellemesen hűvös idő, a friss kedély levegő, s hozzá a paradicsommal alakított megnyerő helyiség (amiért a derek vendég-lőnek (tarozunk közönettel) csakhamar mint-egy bűvös útjére határalan, mondhatni cspongók jövedet varázstak. Nem lehetett azonban, hogy a varázslásban a „Grünval fele kedélyesek” nek volt némi nemu része. A közönség nem volt ugyan valami nagyszámú de oly diszes volt, hogy bármely mulatság búsza lehetne rá.

Ime a hölgyokozor: Banelly Sándorné helyből, Ebenspanger Mikáns helyből, Götz Ferencné helyből, Grész Alajosné Csáktornyról, Kostyál Ferencné helyből, Kucéra Lajosné Mostárból, Laub-haimer Józsefné Csáktornyról, Lisziák Ferencné helyből, Mayer Mórné helyből, Rezek Tamásné helyből Spitzer Józsefné helyből Szilágyi Lajosné Turasscséről. Továbbá: Gérics Mariska kiracsosy Kottorból, Grünwald Rózsa k. a. Kapronczáról, Horváth Blanka k. a. helyből, Laubhaimer Jolán k. a. Laubhaimer Gizella k. a. Csáktornyról, Lesnyák Iñi k. a. Vidoveczról, Lisziák Emma k. a. helyből, Milhoffer Gizella k. a. Milhoffer Mariska k. a. Ovetkoveczról, Pintér Etelka k. a. helyből, Pintár Miika k. a. helyből, Rezek Linika k. a. helyből, Sipos Nelli k. a. helyből, Singer Berta k. a. Nagy-Kánizsáról. — Legyen szabad továbbá a felhívéseket közönettel nyugtázni. Felhívettek: Simon La os ur 1 frt. Stöger Sándor ur 1 frt. Fótiszt Imrey Ferenc ur 1 frt. Szabó Imre ur 2 frt. Hajdu Sándor ur 1 frt. Pongrácz Arnold ur 50 kr. Séra István ur 1 frt. Stern Frigyes ur 1 frt. Czárovecz Péter ur 20 kr. Ebenspanger Miksa ur 1 frt. Mayer Mór ur 1 frt. Götz Ferenc ur 1 frt. Grész Alajos ur 3 frt. Vukán Szilárd ur 50 kr. Hajdinyák János ur 60 kr. Molnár Antal főtiszt, esperes ur 1 frt. Sipos Károly ur 1 frt. Reichberger Nánthán ur 50 kr.

SZERENCSÉTO IZLET. A-Domborur, X. 8. Leveleink kikérültök egyaszt. Köszönetl. Kérünk minél gyarabban tudósítást, még a legintézetlenebb eseményekről is. A közönetnyilvánítás a jövő száma jövedelme. — G. M. I. C. N. A. közönetny. jö.

MEDJIMURJE

NOVINE ZA PUK

IZLAZI SVAKU NEDELJU.

Čena je:
Na celo leto . . . . . 4 frt.
Na pol leta . . . . . 2 „
Na četvrt leta . . . . . 1 „

Oglasi se poleg mogozbe 1 fal računaju iz van toga se mora platiti za svaki oglas, kulikopot izlazi, 30 kr. vladni strošk.

Svečari ili straha

Pastiri i drugi ljud, hodeć po no i po tratinah i pašnikih, opazili su veckrat kak na nekohj mestih nekakvi plameni na peldu svečah po zraku sim tam blude.

Ljudi nepoznavajući toga pojavya, jako se ga plaće i misle, da su to zli duhi, koji sim dohadjaju ljudst o straći. Iz obćenitoga straha nazval je nevucieni narod ove svećice za „svečare ili straha”. Pl e pak se jih tim više, ar se je dokazalo da za clovekom beže.

To je sve istina nu ipak ni estina da bi te svećice kakve straha bile. Nikak ne! To vam je dragi moji est naravsko pojavjenje kojega se niti najmenje bojati netrebamo, ar nam na nikakovu škodu nisu!

Ovi plameni rećimo: svečari, najveć se opazaju na takovih mestih, gde su negda i o s'a telesa gnjilha drevje prho itd. blizu berekov cintoriv i u ob e nizko lezećih pokrajinah. Ona najnje izgjnjlha i izprhnula telesa izparivaju se iz zemlje van, njihovo izparivanje diže se vu formi mehurčevok vu zrak Para tih mehurčih i kužnih mestah ima tu vlastitost, da spojiv se za zrakom, taki se vuže i gori. Zato i vidimo istu, kak goreće svećice. Buduć su ove puno ležeće od zraka, zato po zraku sim tam bludju a po tom je ba po pravom imenu zovemo; bludu e svećice.

Materija, iz koje su ti plameni sastavljeni, zovemo vu kuževnom jeziku „plu” ili gaz.” Kak dugo od vode ležeće ztvari vu ujoj plavaju i na površinu se zdžu, (u. pr. papir, stoplin itd.) isto tak ovi plameni, kak ležeć od zraka, zdžu se vu vaju.

A zakaj pak za clovekom beže?

I to je jednostavno i naravski! Ako na vodu denemo falećake papirčevok ter s prstom ili palicom po povrju vode potegnemo brazdu, to budemo opazili, da papirčeki po brazdi gor beže za palicom ili prstom.

Tak je s bludećimi svećicamil

Ako se koje telo, blizu njih nalazeće se, giblje i kreće, te ono zraka uzemiri i nagibanje prisili, po čem onda svećice ove moraju po zraku tancati. Bezi li telo n pr. cloveok od njih, te i one zu njim beže, ar je zrak nosi, stane li telo (clovek), to one postoje.

Vu južnih i toplećih orsogih mnogo su većši ovi plameni; tam se veckrat natvaju u dužinu od dva klafta. Kaj bi naš nevernjak rekli, da bi se tak dugi „svečari” za njimi giblj? To bi stopram bila prava i stahovita strahal

Bludeće svećice još nikomu nisu krivice nikakove vuiole, nije anda spametno niti pravo pripisivati njim straha, nego tveha jih poznati tak naravsko pojavjenje, koje takaj e ima stanovitu svoju svrhu i zrok od dragoga Boga odredjen!

G. Gy.

Nekaj od kolere.

Kolera si nese svoje aldove. Vu Medjimurje je još nikada ne pogledala. Bojati se dakle i sada neimamo kaj, nego zato pazljivi moramo biti a osobito pak predhodnikom naroda je dušnost njima pozivati taj grozau beteg, koj tak staroga, kak mladoga nemilosrdno brzo u temni grob metne. Nebudu nam bez hasna, ako mi preštrjemo i preučimo ono, kaj je jedna glasovita osoba

o koleri opisala i to: kak ov beteg na stane, koja su nam dušnosti, kaj zahteva ov beteg, da se dalje ne razširi.

Kolera se navek počme s bolestjum čreva. Negda po dva tri dni se drugo ne kaže. Ali mnogikrat za jednu, dve vure nastane bluvanje i primeju cloveka krći i to osobito vu nogab. Bluvanje je od zuća savim na zeleno pofarbano, a potle pak sivu farbu dobije ono, kaj vun hitimo. Ako još k tomu strasna i velika žedja nastane, ako vodu pućati nismo mogući: osvoćeni moromo biti da kolera imamo.

Protiv tomu betegu je najbolje prvić: čistoća, a osobito čistoća stanja i dvora. Potrebito je ania ako se taj beteg približava, sobe na dan višekrat luftati, i na dvoru nikroga smrada, nečistoću ne trpeti. Drugo: Vu jelu naj bradmo redoviti t. j. jedemo vu jutro, podne i na večer i to tuliko, kuliko nam je za zdržavanja tela našega potrebno. Sre ona jela, koja bi bolest čreva zrokovati mogla na primer: nezreli sad, krasťavci (vugorki), dinje i sve one biline, koje međ alatu spadaju nesemmo jesti: Sim vu ovu kategoriju spadaju takajse sve previeće mastna jela. Obuća nam naj bude takova, da nam se telo neohladi.

Kolera je jeden najzločestiji beteg. Nesemmo ni dakle tak dugo čekati, dok se ni neosvedočimo, da je to zbilja kolera, nego najedenput kak se prvi znak pokaže, moramo bešati najbliznjemu doktoru; da nam on da navuka, kaj imamo začiniti. Tak dugo dok pomoć dojde moramo se vu postel leći, na želućec i na črevo mrlze umlage devati; svigle gde nas krći držaji, moramo se s flanelom ribati. Protiv žedji mnogo vode nesemmo piti, najbolje je, ako imamo leđa pak njega jemlo; jer voda nas samo bluvati tira. Osobito je dobro, ako si

damo gamlice skuhati, vu koj teh još jedno dve-tri šlice ruma ili dobre žganice moromo vlejati. Ako bi nam naprimer noge ili ruke omrzile, dobro je ako si na nje vruci cigel metnemo lepo stihla ili pak s zvručom vodom polijani glaz nam takajde tu službu u-ino. Tu včuiti nam je velika dušnost dok doktor dojde. Koj vu koleri leži, onoga betežnika nam pohoditi ni jesti. Njihovu nesnagu nesemmo nigdar samo kam god zlezati nego već napravo za taj barat činjenu grab, jer ako to nečinimo kolera se još bolje razširi. Na veliki hasen nam je vu takvoj dobi carbol, od kojega ako uzemno pol kile, to damo vu deset litrah vodi raztaliti. S tom vodom moramo mi sve ono prati, kaj si je betežnik pod betegom zmazal, s tom vodom moramo prati njegvu posteliju, njegvu postel, pada od sobe, gde je on ležal ili zemu makar je savim malo naprimer opalo od njegove nesnaga.

Samo od sebe se razme, da ako se taj beteg kaže pri nekohj, to se taki mora pri birovu javiti, i vu okolić stanujućemu doktoru, koj bude ga oslobodil od smrti, ako mu je ikak moguće.

ZABAVA.

Vražja spula.

ili

Tolpanjska copernieks pripovest

K njemu se obrnuo anda s čistim sroom. Drugi dan je moral sud skup dojtj, koj od sudi dovic Kadaricu. Tam su sedeli ob deveti vuri svi pri zelenim stolu, na srdini pak je raspelo stalo, samo jeden jedini stolec je bit prazen

gde je naj stariji sudac sedel gustokrat, jedan s rimi lasmi stari gospon, Svrtli József. Ali stari gospon je već betešlivi, nije uvek došel, i prez njega odsudiju ovdí cloveka. Kadaricu i vnuku su napre dopejalí. Siromasna stara ženska je nebila niti živa niti mrtva, kak da bi na pol smrtznoga puta došla. Eršikine lice su bile isto blede, samo lepe oči su se njoj svetlele i iskale su onoga vu hizi, koj je obečal, da ju oslobodi. Jeli je došel, jeli je ovdí, jeli je ne pozabil onu jednu reč? Tam je bil; kak nebi bil tam Mikloš, oči su mu na devojkini lici bile i vu duši to obečeval Bogu, ako oslobodi devojku, barem devojku, koja je tak mirno trpela sve, da ju bude zel za ženu.

Veliki sudac, koj je pri glavi stola sedel, još jedenput je rekel dvem gresnicam, naj se obrneju k Bogu i da naj poveju istinu. Kadarica je glavu stepala zalostno. Slavna "varmešija-velí", ja nikaj nemrem reč, moju dušu nikaj ne terši, ja sem dobila špulu i prisegnem kaj je sveto, da ja oí coprije nikaj neznam. Ne maram ako vmerjem, samo barem moju vnuku, onoga dobrog angela stavite vu življenju, ona od spule njakaj neznala.

Sve je genulo stare ženske glas i Eršikin piar, sli sudcih srce su kak kamen, koje nikaj ne žimehí. Njevremjo špoltiva copernica, veli velkisudac, poveč nam sve po istini.

Kak dobra kručnica sam živala, tak i vumreti hočem. Telo mi je vu slavni varmešijinski ruki, ali duša mi je Božja. Delajte s menom, kaj ho.ete. Sudci su ve počeli votuma davati Črna palica je vrede na stolu bila v križ deta koju budeju potrii s tom rečjo, da "smrt".

Najmlajši sudac je dal votuma najpredi.

Dřhtal mu glas i zrak se genul, da je rekel: „Z dušnim spoznanjem dam votum“, da naj vumreju obeđve. I drugi sudac je tak dal votumal naj vumreju obeđve, tretji i četrti. Bože moj, taki na kraj dojde, Bože moj taki bude pottra ona črna palica!

Siromak Mikloš tak je dřhtal za sudci, kak list na drevju. Vu ovi mnuti su se vrata odprje i stal je nter jeden stari, serimi lasmi sudac, kojega je tam čakal stolet prazen. Ravno prav su došli, ako votuma hečuju dati.

Pitali su od njega, ali votuma hoče dati? Sudac je odgovoril, da vezda vre slobodno da votuma, da je već veška stranka na "smrt" dala votuma, njegova reč već nikaj ne hasni, niti neškodi.

Ali ipak hočem znati odgovori sudac, od česa je reč? Jedna copernica je ovdí veli velkisudac, ona mlada devojka je ujejna vnuka i ona je copernica, ar nikaj neveli na njenu babicu i sve taj. Stari sudac je dobro nje poglednul i pitaj: Kaj su krive?

Tu; da s vragom držiju. Stara ima jednu špulu, s kojom vu okolici betežnike vrači špula je ne od Boga, ar svakoga betega je izvršćila.

Od koga ste vi dobili ovu špulu? Višeputa sam već poredala slavni gospone, tak je rekel, jedni diak mi ju je dal, morebiti, da je on grabanciaš diak bil, ali ja sem od toga nikaj ne znala. Onda sam ja još mlada devojka bila, diak je bil pri mojim otcu i ne mu je mogel platići, pak ovu špulu mu je dal da s tem svakoga betega moći izvršćiti.

Špulu je moj otec hasnural i sve nas je iz vračij, vnoigiput samo falili ocoga diska, ar s vrago ne mislii, da takovu nesreču donese na me.

Sudac, kad je stara ženska govoriš, se gibal na stolcu i jako toplo mu je postalo.

Gde je špula? pita brzo.

Tu je na stolu, veli velki sudac, slobodno ju primeju, jer sam ju već s temjenom dal zakaditi. Stari sudac je niti ne poslušal, kaj je velki sudac govoriš, ali na novo se k stari ženski obranal s ovimi rečmi: Koliko let je već to, da je diak tam stavil špulu i gde ste vi stanuvali vu onom vremenju? Več pedeset let je onomu i polek Božnje vu jedni mali seli smo stanuvali otec mi je krčmar bil tam. Sudac je gori škociš i vudril po stolu. Svaki

je čudno gledal na njega, morebit je obnoreal.

Tak je, tak je, zavikne. Onaj diak sem ja bil, slavni sud. Svi su bili tiho i čudili su se Sudac suznatimi očima veli: Je, ja sem bil on diak. Polek Božnja sem spal, jel i pil sam vu kremi i ni sam mogel platići. Ja nesam bolši bil, kak svaki diak, vkanil sam malo, poštene ljdi. Svaki diak je takov. Našil sam jednu špulu, zel sam beloga papira, na onu sam napisal ovu zreku: „Kolar kolo około okruži“, okoli sam namotal preju i dobre ljdi sem vkanil, da je to čudna stvar, koja svakoga betega izvršći. Svakoga sudca o'i su mokre postale na tu pripovest. Velki sudac jak je zel špulu i odmotal je preju. Tak je bilo, ravno tak je bilo, pod prejom na papiru je i vezda moči bilo citati: „Kolar kolo około okruži“. Bog je bil, koj je mene denes sim dopejal, veli stari sudac, jer ako ja nedođdem, odsudiju ove neđuzne na smrt.

Tak je, veli velkisudac; iz ovoga pripećanja moramo si zeti peldu da naj budemu milostivni i da naj ne verjemjo komu goder.

Kadarica i Kadar Eržika slobodno otidul.

Stari sudac je k njim isel i ove reči je rekel:

To je ne dosta, da slobodno otida, nego ja sem dužen vrm, ar sam vam toliko trpelenju bil zrok. Ja itak nikoga nemam na svetu, ovu malu devojku za svoju zemem.

Nemaram veli k tomu Mikloš, tko je taki ta škociš ali nebudu dugoj radost imali vu njoj, ar ja ju odmah prosim za svoju tvrarušicu i odpeljam ju vu kaštel.

Dobro je, dobro veli stari gospon, onda sam zadovolen staror. Ali i ona znami dojde-veli Mikloš i za ruku je držil Eržiku, koja je na Mikloševe rame dela svoju glavu, zlatnimi lasmi i plakala se vu radosti.

Na horvatski jezik prevodil: Vugrincsić Ferenc

Kaj je novoga?

— Jednu siromasku mužačku ženu iz Belice je jeden čakovečki trgovec 4-ga o. m. iz štacuna tak vun hitil, da su se još žile počile i hitro ta dođućemu doktoru, koj je žile zavezal, se more zahvaliti, da joj je krv do kraja ne izurela. Ime tomu trgovcu nečemo vu naše novine postaviti, ar je sam previdel svoj nečloveški čin i je taki 50 ftrov dal siromasnoj ženi, ali ipak nemremo pri ovom dođodaju brez rečih ostaviti to, da nekoi trgovci i osteršaji vu Čakovcu tak, kak i drugdi ne baratiju s pukom tak, kak bi se pristojalo. Takovi si nepremisliju, da si sami sebi kvara delaju.

— Glad vu Labradoru. Iz Fledelfije (vu Ameriki) su telegrafirali, da je tam do 3,500 personah vumrio od ovo protuletje i vu ovom letu od glada.

— Strašna bura je bila prošli četrtak osobito vu stranih Erdelja. Viher je velike kvare načmil. Poleg mesta Borš tekučí potok je blizu 24 hiž zanistiš, jer je prvo dva dane strašna plaha opala. Odnesea je ta nesrečna voda novoga varmešijnskoga mosta. Nesreču vu K. Borši je to zrokuvalo, jer poleg železnoga puta nije mogla voda se razširiti, nego je nazad na selo vudrila, i tak na mnogih mestah na polju osobito velike kvare učinila.

— Vu Karchvitzu (nemsko mesto) je jedna dojka po imenu Apostel Maria vumriša na njezinu pazku dajeno detešce. Prvo vreme je jako rada imela pet mesecov staro detešce. Ali prošli tjednen je odgla s detetom setat, koje se je jako plakalo i kričćulo. Dugo i dugo ga je tišala ali zabadao, na zadnje se je odlučila, da ga zakole. Zbog toga je odgla s siromasnim detetom vu jednu takvu vucicu, gde je malo ljdi hodilo, i počela je to dete tak dugo gutiti dok se je zadušilo. Sada to mrtvo dete metne vu svoj furtov i krije ga vu šito i ide mirno dale. Dođućí dan je negde štela nekaj krasti ali vlovili su ju i ona je sve pripoznala, kaj je učinila i nije tajila svoj najveći greh. Grozno srce je mogla imeti, jer ni onda nije žalostila se za

život maloga deteta, kad su mrtvo telo pred nju donesi.

— Strašen viher. Iz Londona (glavni grad Englejške) pišuju i javiju, da je ove dane dva sela viher zanistiš s stanovnikim skup, jer su oni najvećku stranu svi se vumriši, a koji su u životu ostali, oni su jako oranjeni. Ta mesta jesu: Alleuton i Laughausville

— Ognj. Prošloga meseca se je vu Šimegu poleg kupalište jedna hiža vužgala. Nesretni veter, koj je odmah nastal, samo je razširil ognja i to neizmerno jako. Purgari i drugi stanovnici varša su sami počeli tišiti ognja. Jer vatrogascov neima tam. Siromasni ljudi su skoro zdvojiš, kad su vidli, da ono malo, kaj imaju nemoreju osloboditi. Za kratko vreme je blizu 49 hiž s gos podarskim stanjom skup zgorelo. Više kak sto obiteljah nemore nikam pod krov vući. Moremo si premisliti, kakova nevolja i kakovo siromastro je nastalo neiznada med stanovnikom. — Vu Semlaku (vu Temes varmešiji) je hiža Ostović Petra zgorela. Kvar sećini do 418 ftrov.

— Vu Mezőkeresztesu (Biharvarmešiji) je presloga meseca 29-ogjen nastal. Zgorele su dve hiže, 40 křivoh pšenice, mnogo centov sena i više gospodarstvenih stanjah su aldov bili strašnoga ognja.

— Ogenj, Ovog meseca 3 ga je veliki ogenj bil vu D. Dobravi. Okoli 3 vure popoldan najjedanput samo na stran zavze vu tu turnu i javiju, da se je nesrečć dogodila negde, da je ogenj. Vu susedstvu škole se je jen škedenj vužgal, po kom su poteg velike vrućine, i druge hiže se vužgale. Za kratko vreme je jedno 7 numer hiž pogorelo. Zabadao su dobri stanovnici D Dobrave s spricalkam pomagali, ognja zatigiti nisu bili mogli; na to su čobri ljdi iz druge obćine takajge došli pomagat s spricalkami kak n. p. iz Dolnj-Vidovec, iz Kottoribe, sv. Marie. Na sreću su došli ognjogasci iz Legrada i još od Horvatskoga iz Kuznjacev, koji su na zadnje zatigili ognja. Takova nesreća bi mogla pokazati kak dobro bi bilo ako bi i vu Dolnoj Dobravi družto ognjogascov nastajalo.

— Iz D. Dobrave nam pišuju, da tam G. Hirseler Leopold trgovec, koj je lanj iz židovske vere vu našu kručansku veru stupil, je sv. šakrament pokore s svojom deom skup prvić 1-ga o. m. vu farni cirki vu prijel. Navuka vu ovom sv. šakramentu je njemu Velicastni G, plebanus, a deci pak G. školnik dobnavski dal. Ljudi su s radostjom gledali, pri oltaru klečćuću gospodu, ar su vidli, da njihov dobrobitelj ne samo kaže, da je kručenic, nego takaj s dušom i srcem křććenik hoče biti.

— Plesna zabava je bila blizu Priloka vu Ottok zvanem mestu 1-ga augustova. Kak nam pišuju gosti su bili izvan Priloka i iz Čakovca i Kanize i dobro su se zabavljali

— Kolera je vre vu Horvatskoj. Kak iz Zagreba pišuju; Zalanje, Lukeze i Podlikovac zvanom mestu je više ljudih pomrijo vu koleri. I vu Fiumi se takaj širi ov strašen beteg. Mi smo blizu Horvatske, tak jako moramo paziti na sve ono, kaj smo od kolere na drugom mestu denesjuć broja naših novin opisali.

— Voda bude odnesla Tisabecs obćinu poljeg vode Tiza. Ov veliki potok je vre tak blizo došel k imenutoj obćini, da vre pod cirkovom teče i rusi cirkevne stene. Ako pomoć nedođe hitro, tak za par letah bude cela obćina unišćena.

— Vu Konstantinopolju (glavni varas Turške zemlje) se je fabrika za puškeni prah vužgala, pak puškeni prah takov strašen potres zrokuval da vu postelji ležeće je s postelje hitil, željeznički voz je moral postati ar su vuogi od velikoga straha omedieli. Do vezda su 11 mrtvih i 30 oranjenih našli tam. Četiri soldate su do vezda ne mogli najti. Jeden stražan, koj je 30 korakov daleko stal od fabrike, je 120 metrov daleko vu morje bil hiden, i čuda Božja da je živ i celi ostal. Pri ovi nesreći se je na jedanput 150 kilogramov puškenog praha sprožilo.

Gospodarstvo.

Kak treba z orehov žganicu napraviti? Naj zememo takve orehe, koji su još čisto zeleni i kojim je lupinje još čisto mehko; dakle zelene i nezrele orehe moramo obrati iz dreva. Na to moramo te iste orehe vu takovu steklu deti, vu kojega poferak celi orehi vlezneju. To steklo do tretine moramo s orehi napuniti i na nje tuliko žganice i to dobre žganice vlejati, da se steklo čisto napuni. Ve mi to čvrsto zatežemo i na sunce denemo, i na suncu tak dugo pustimo, dok žganica čisto ne počrni. Vezda tu črnu žganicu dole zlejemo vu jeden drugi glas i damo to vreti. Prije kak damo vreti metemo vu žganicu kukora po priliki kak je već glaš veliki. Na one ostare orehe moramo opet žganicu još jedanput vlejati i po na istom načinom takajge dobimo dobru žganicu. Takova žganica je osobito dobra proti želuććenoj balesi.

— Kolera malih pajekov. Jednomu trgovcu su mali pra-čeki jedan za drugim počrkali a siromak nije znal, kaj je tomu zrok. On je mislii, da je hrana žločesta i da od nje mu pogujeju pajekci. Zabadao je on premenil njihovu kožu, beteg nije štel prestati. Vezda se je on domislil, da tomu betegu bude nekaj drugo zrok. On si je mislii, da vu tomu betegu malestvarij, krivi koje se obično vu životinskom telu nahadaju i tam se tak po množuju, da vu vremenju i vu krv dojdeju i tak mora stvar poginuti. I za istinu dobro je on trgovec mislii. On je dal karbola s vodom nutri i pajekci su još zdravi postali i beteg je nazadnje prestal. To morem svim onim gospodarom na znanje i na hasen opisati, kojim se morebiti taj beteg med maleni i već odrasććenimi pajekci pokaze.

CENA ŽITKA.

Pšenica 7-80 8. — Hraš 5-25 6. — Kuruz 5-80 — 6. — Ječmen 5.—7. — Zob 6.— 6.30 —

LOTTERIJA.

Budapest 1. augustova 1886. 64. 6. 78. 54. 84.

Szerkesztő: MARGITAI JOSZEF Urednik

HIRDETÉSEK:

11165984. tk. 1885.

Arverési hirdetésny.

A perlaki kir. járásbírósg mint telek-könyvi hatóság részéről ezenel közhírré tétetik, hogy Zalamegye összesített Árvartára végrehajtásának Belencsits István orehorvizi lakos elleni 100 ftv tóke s járuléki iránti végrehajtási ügyében az orehorviziak 56. sz. tjkvény A I 1-7 sorsz. a felvett 4/89 urbírtel-ekből legelő és erdő illetményből Belencsits István t illetményből Belencsits István iránti végrehajtási árban a C. 3 sorsz. alatt Ad a m i t s I m r e hale javára bekebelezett lakási és tartási szolgalmijog épségben hagyásával,

1886 évi szeptember hó 4-ik napjának d. e. 10 órákor

nyilvános árverésen eladatni fognak.

Kikéltási ár a fennebb kitett becár, Árverezni kívánók tartoznak a fenti becár 10 %-át készpénzben vagy évdékképes papírban a kiktidött kezéhez letelni.

Vevő köteles a vételárat három egyenlő részletben és pedig az elóat az árverés napjától számítandó 8 nap alatt, a másodikat ugyanattól 30 nap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt 6% kamatával együtt a csákornyai kir. adó mint bírói letét pénz-tárnál lefizetni.

Kelt Perlakon 1886. évi május hó 19. napján, a perlaki kir. bíróság mint tkvi hatóság. 413 1-1.

